

120. VÝROČÍ
TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY
SOKOL DOBŘÍV

Eduard Mašek
s výborem TJ SOKOL Dobřív

Dobřív 2010



Motto:

„... aby nikdy nebylo zapomenuto nadšení, lásky dobrovolných pracovníků, kteří organizovali Tělocvičnou jednotu SOKOL DOBŘÍV a poctivě se snažili zlepšit a obohatit život v místě, které máme tak rádi...“

<i>Obsah:</i>	<i>Úvod</i>
	<i>Život TJ SOKOL DOBRŮV</i>
	<i>Odbor divadelní</i>
	<i>Oddíl ledního hokeje</i>
	<i>Oddíl národní házené</i>
	<i>Oddíl kopané</i>
	<i>Oddíl country tanců</i>
	<i>Turistická ubytovna</i>
	<i>Rokycanskem na kole</i>
	<i>Vodácké akce</i>
	<i>Závěr</i>

120 let života TJ SOKOL DOBŘÍV

Je to dlouhá doba, několikrát přerušená, která sahá od Rakouska – Uherska přes první republiku, nacistickou okupaci, vítězství v roce 1945, nekonečnou komunistickou diktaturu, sametovou revoluci až do dnešních dnů.

Činnost jednoty ve všech obdobích měla pro občany obce vždy pozitivní náboj, proto je třeba tohoto jubilea vzpomenout, vzpomenout na nadšené vlastenecké zakladatele a vždy ochotné pokračovatele po celou dobu šesti generací.

Byla to v našem okrese po Rokycanech a Mýtě třetí jednota tělocvičné a vlastenecké organizace SOKOL. Podmínky zde byly dobré. Moc státní a církevní nebyla bezprostřední, okresní město Zbiroh daleko, kostel ani fara v místě nebyla, nebyl zde ani zámek, takže úlohu vrchnosti zde plnil Němec Max Hopfengärtner, majitel huti. Ten byl náboženství protestantského. Přestože rychle zbohatl, k zaměstnancům byl spravedlivý. Kolem závodu byla skupina lidí v dělnických profesích již několik generací. Žilo se delší dobu v míru a snaha zlepšit život se stala impulzem k založení jednoty, který zabral.

Nelze zapomenout ani na řadu vlasteneckých učitelů, kteří prošli dobřívskou školou: Drachovský, Varvařovský, Sedlák, Erlebach, Pinker.

Nemalý vliv na utvoření vlastenecké společnosti měl i herec mistr Jindřich Mošna, který každé prázdniny v Dobřívě bydlel. Přijížděli za ním jeho přátelé z řad herců, malířů a redaktorů z Prahy.

Z malých poměrů vznikla v roce 1890 sokolská jednota. Po celou dobu trvání se vždy našlo dost nadšenců, kteří jednotu pomáhali ochotně udržovat v činnosti až do dnešních dnů.

I teď má jednota 250 členů, akceschopný výbor, 6 oddílů, družstev v soutěžích, turistickou ubytovnu. Budoucnost předpokládá kratší pracovní dobu a tím více času pro sport a tělocvik i zábavu.

Bude třeba ještě mnoho napravovat po stránce morální, obnovit výchovu k pravdě, čestnosti a vlastenectví. Celá dlouhá doba života jednoty je naplněna dobrovolnou kázní, úsilím a prací bez nároku na odměnu.

Nadšení, které bylo v národě při budování Národního divadla, je v malém vidět i v různých obdobích života jednoty, např. při stavbě sokolovny a sportovních hřišť.

Ted' se podíváme, jak léta běžela

Sokolská jednota vznikla v Dobřívě v roce 1890. Abychom si přiblížili toto období, je třeba se podívat na poměry politické a hospodářské. Rok 1890 byl hospodářsky příznivý. Žilo se v hlubokém míru. V Dobřívě byla v provozu nová válcovna na parní pohon s několika sty zaměstnanci. Po Štrosbĕrkově krachu roku 1875 zde začal podnikat jeho mistr Max Hopfengärtner. Spojil závody Dobřív, Strašice, Holoubkov a později připojil Rokycany.

V dobřívské škole bylo v tomto roce zapsáno 350 dětí. Obec byla převážně dělnická. Zemědělských usedlostí bylo 16, ostatní obyvatelé byli drobní řemeslníci. Ze spolků zde byly vojenští vysloužilci (veteráni), spolek paní a dívek a začínaly i dělnické čtenářské skupiny.

Hostince byly tři: Stará, Nová a „U Koruny“ a dále několik obchodů.

Bylo to období probouzejícího se vlastenectví, období, kdy se všichni rádi oblékali do krojů a rádi chodili v průvodech s prapory. Iniciátorem založení tělocvičné jednoty byl úředník železáren Václav Frumert.

Shromáždil kolem sebe družinu přátel. Jejich první schůze se konala 24.2.1890 v hostinci „U Koruny“.

Dostavili se: Václav Frumert, úředník
 Jan Pokorný, zámečník
 František Kasal, obchodník
 Josef Klír, truhlář
 Hynek Jedlička, hostinský
 Hynek Tytl, valcář
 Jan Frank, krejčí
 Václav Štědrý, učitel

To byl také první prozatímní výbor.

Sledujeme-li další činnosti ve starých záznamech, dočteme se, že CK místodržitelství v Praze založení TJ povolilo. Byla to jedna z prvních TJ na okrese Rokycany. Morální podpora začínající jednotě přicházela z Rokycan a Mýta, ale i z Hořovic, Rožmitálu a Březnice.

Brzy po založení jednoty se zúčastnili někteří členové II. sletu v počtu 16. Funkci náčelníka v tomto ranném období zastával Václav Erlebach, místní učitel. Ve funkci starosty se vystřídal Frumert s Václavem Františkem, další v roce 1893 byl Kasal František. Jmění jednoty bylo 48 zl. 99 kr..

► Roku 1894 se stal starostou Hynek Varvařovský, listonoš. Cvičení bylo zpestřeno střelbou do terče. Puška byla zakoupena za 15 zlatých. Ještě byla zakoupena trubka a zvolen trubač. Roku 1894 byla slavnost rozvinutí praporu.

To byl velký podnik, kterého se zúčastnilo 249 krojovaných členů a cvičila 2 družstva z Plzně, 1 z Rokycan, 1 z Hořovic, 1 z Nepomuku a 1 z Dobřiva. Matkou praporu byla choť plzeňského primátora Eliška Petáková.

Na některých fotografiích z této doby je poznámka: Fotografie pořídil Karel Liška, amatér sportu fotografického, který byl také jedním ze zakládajících členů jednoty.

► Roku 1895 se stal čestným členem dobřívské jednoty básník Svatopluk Čech.

12. července 1895 se zde konaly závody v běhu na 200 metrů a 1000 metrů, zvítězili Hener a Tytl. Byla založena knihovna, hodně se četlo. Také se pořádaly četné pěší výlety.

Pro získání peněz byly pořádány zábavy s hudbou Čmolíkovou ze Štítova.

Na III. slet jeli: Erlebach, Bajer, Fišer, Hanton, Hener, Kozler, Tytl a ještě 8 dalších.

O posvícení bylo cvičení na zahradě Jana Prajzlera, to je v místě nynější prodejny potravin.

Za rok bylo přečteno 278 knih. Jednota měla 74 členů, z toho 2 družstva mužů a 1 družstvo dorostenců.

V zápisech se vyskytují jména pozdějších funkcionářů: Huml, Vondrášek, Tytl.

► Roku 1897 byl založen stavební fond pro stavbu sokolovny.

Zápisy však mluví i o neshodách, vystupování na mimořádných hromadách a znovu udobření. Do čela jednoty byl zvolen Václav Fišer.

► Roku 1898 byla první ustavující schůze v Mirošově za hojné účasti místních členů. Mluvil zde V. Erlebach. Konala se cvičení v Mýtě, Spáleném Poříčí a v Hořovicích.

V roce 1890 byla nová měna, zlatky byly vystřídány korunami.

Nově utvořená župa Rokycanova měla celkem 6 jednot. Cvičení bývala zpestřována šermováním a střelbou do terče.

► Roku 1901 odjela do Prahy na IV. slet 2 družstva mužů a 1 družstvo dorostenců, které vedl Antonín Vondrášek.

Roku 1902 vstoupila do jednoty Stolní společnost J.K.Tyl s režisérem Antonínem Andělem.

V srpnu byl přeložen Václav Erlebach do Hlohovic. Pro jednotu to byla velká ztráta, protože byl hybnou pákou veškeré

činnosti. Byl náčelníkem, jednatelem, zapisovatelem, cvičil mládež, přednášel, organizoval výlety, vedl družstva na slety, byl v župních orgánech a na sletu byl v soudcovském sboru.

Ve funkci náčelníka ho nahradil dělník Antonín Vondrášek, pro cvičení zcela zapálený a pracoval pro jednotu mnoho dalších let.

► Roku 1904 se odstěhovala válcovna z Dobřiva do Rokycan. S ní odešlo 27 členů a to mělo za následek pokles činnosti. Předsedou se stal Jan Prajzler, který v této funkci setrval plných 9 roků. Přibyla nová jména: Josef Tytl, Jan Kalivoda, Boh. Hegner, Fr. Poncar a již zmíněný Václav Fišer.

► Roku 1905 se v zimních měsících cvičil i zpěv za řízení nového řídicího učitele Peyrka a učitele Jana Sedláka. Hrála se i četná divadelní představení.

► V roce 1907 bylo v Praze na sletu 13 cvičenců. První léta měla TJ svoji spolkovou místnost v hospodě „U Koruny“, pak se přistěhovali do „Staré“.

► Roku 1908 se konalo větší cvičení v Mirošově. Pravidelného cvičení se zúčastňovalo 10 členů, 13 dorostenců a 26 žáků. Cvičení byla tedy záležitostí mužů, ale chyběla jim silná vůdčí osobnost, což se projevovalo různými spory.

► V roce 1910 (20 let trvání TJ) byl poprvé sestaven ženský odbor.

Za první členky byly přijaty:

Ant. Henžlová
Marie Poncarová
Aloisie Valdová
Marie Kasnerová
Marie Jedličková
Vlasta Peyrková
Barbora Lišková

Současně bylo zapsáno 9 dorostenek.

► V roce 1911 přišel do výboru nový učitel Emil Pinker. Na VI. Slet v roce 1912 jelo 25 členů, 9 jich cvičilo.

► Roku 1913 se stal starostou Josef Tytl.

► V roce 1914 na sv. Annu vypukla I. světová válka.. Činnost TJ byla značně omezena, protože hned v prvních dnech války narukovalo 26 členů. 9 z nich bylo vyreklamováno na práci v továrně.

Hned na začátku války ztratili své mladé životy Václav Palek, Václav Kovařík, Jaroslav Matoušek a Václav Zoul.

► Roku 1915 cvičili dorostenci a pouze 3 muži. Ve výboru pracovali Josef Tytl, Ant. Vondrášek, Fr. Kresl, Václav Huml, Fr. Drnec jako zapisovatel, Karel Zoul, Josef Vildman a Fr. Poncar.

► V roce 1916 byla valná hromada neobyčejně smutná, neboť padli další 4 členové, 7 bylo zajatých a 3 nezvěstní. Zapisovatel Fr. Drnec zapsal tenkrát do zápisové knihy: „Neztrácejme hlavy, naopak naplnění sebevědomím, důvěrou v budoucnost klidně a s rozvahou očekávejme vývoj událostí, však bude zase dobře.“

Z funkcionářů přibyl do výboru Fr. Nachtman a Václav Kovařík. V červnu byl Sokol zastaven.

V září se vrátil do Dobříva Václav Erlebach jako řídicí učitel. Válka zuřila v nejprudší zběsilosti. Zde zápisy přestávají a další zmínka o činnosti je až v únoru 1918. Je to zápis o valné hromadě – starosta Tytl, místostarosta Erlebach, náčelník Fr. Wald; ostatní funkcionáři zůstali.

Začalo cvičení 6 mužů a 8 dorostenců.

► Po osvobození 18.října 1918 se konala první schůze. 8.listopadu 1918 byl obnoven ženský odbor. Do výboru vedle již uvedených byli zvoleni Josef Protiva, Jan Sedlák, Eduard Mašek a také zástupkyně žen Henžlová a Kovaříková.

Radost z osvobození se projevila ve všech směrech činnosti.

► Roku 1920 byla oslava 30letého trvání TJ při valné hromadě a při různých akcích, divadelního představení a prvních plánech po stavbě sokolovny.

Na VIII.všesokolském sletu v Praze bylo 42 mužů a 17 žen. Cvičilo se i v Holoubkově, Hrádku a Mýtě. Velké cvičení se konalo v Dobřívě na zahradě Nové hospody.

Obec darovala pozemek na stavbu sokolovny pod lesem zvaným „pod Fialkou“.

Pod patronací místní jednoty byla ve Skořicích založena odbočka místní jednoty. Velmi se tam angažoval František Nachman.

► Roku 1921 se stal starostou Emil Pinker, místostarostou Jan Kalivoda, náčelníkem V. Huml, jednatelem Fr. Drnec, pokladníkem Fr. Nachtman a členy výboru byli 2 členové ze Skořic. Stavební odbor měl 7 členů a vedl jej V. Erlebach. Všechny svátky byly naplněny divadlem. Jednota měla 78 mužů a 28 žen.

Na stavebním fondu bylo 12.069,56 Kč. Cvičilo 24 mužů, 22 dorostenců, 28 žáků, 14 žen, 9 dorostenek a 50 žákyň.

► Roku 1922 byl starostou zvolen V. Erlebach, náčelníkem Ant. Vondrášek, náčelnicí Anna Erlebachová. Vedle uvedených jmen se objevují jména Karel Ženíšek a Václav Ryšavý.

Za řízení Emila Pinkera byl založen hudební odbor a zakoupeny nástroje.

V místě byla založena DTJ, což byla pro sokolskou jednotu zdravá konkurence.

Stavební fond dosáhl částky 25 tis. Kč.

► Roku 1923 se konalo cvičení v odbočce ve Skořicích. Na župních závodech dorostenců dobře obstáli Ota Pelikán a Vladimír Tytl. Oba dostali diplomy. Od jara do podzimu se pilně pracovalo na staveništi.

► Roku 1924 byl starostou zvolen Josef Tytl, náčelníkem Fr. Nachtman, náčelnicí M. Tytlová, matrikářem Karel Vald.

Konal se cvičební večer ve prospěch pomníků padlých. Pro všechny členy byla vyhlášena pracovní povinnost 20 hodin na pálení cihel. Stavební dříví bylo připraveno na dvoře obecního úřadu.

► V roce 1926 byla schůze velmi rušná. Starostou se stal Karel Vald mladší. Členové chtěli stavět uprostřed obce na místě dnešní restaurace Hamrovky (tehdy pozemek železáren). Náčelníkem se stal Bohumil Laibl, do výboru přišel František Laibl.

Tohoto roku na plese účinkuje vlastní kapela, řízená Emilem Pinkerem. Z výboru rezignoval Karel Vald na funkci starosty a jednotu vedl místopředseda Huml. Mladí neprosadili stavbu uprostřed obce a začalo se stavět pod Fialkou.

Odchodem učitele Šebka zanikl pěvecký kroužek.

Pozemek, kde se říkalo „Ohrada“ byl majetkem továrny. Měl jej však v pronájmu Josef Tytl, který jej zemědělsky využíval. Byl však předsedou sokolské jednoty.

► Roku 1927 starostou V. Huml, vzdělavatel Erlebach, náčelníkem V. Škarda, náčelnicí Anna Moulisová.

Stále se pracovalo na přípravě cihel. Při kopání základů se objevila dobrá cihlářská hlína, z ní byly vyráběny cihly, usušeny a vypáleny ve zvláštních milířích dřevem z pařezů najatým cihlářem.

► V roce 1928 volby dopadly následovně: starosta Nováček, náčelník Škarda, náčelnice Tytlová, ve výboru Fr. Laibl, Fr. Monhart a Josef Protiva. Stavební odbor měl 12 členů. Hostinský dal jednotě výpověď a ta se stěhovala do hostince Ant. Hatiny.

Členská úpisová akce vynesla 45.500 Kč. Kampelička přislíbila úvěr 100.000 Kč. Ze Strašic na popud MUDr. Viléma Pobudy sehnali 8.000,- Kč.

16. června byla stavba zadána staviteli Šlaufovi a 29. července byla slavnost položení základního kamene. 1. září se zvedal krov a 24. prosince byla provedena kolaudace.

25. a 26. prosince byla hrána na novém jevišti divadelní hra Aloise Jiráska „Lucerna“.

► 6. ledna 1929 se konala první valná hromada pod vlastní střechou. Dluh dosáhl výše 130.000,- Kč, přesto byl ještě zakoupen promítací přístroj za 21.300 Kč, na který se vybralo mezi členy. Byl ustaven biografický odbor, ve kterém dlouhá léta zadarmo pracovali Fr. Drnec, Jos. Protiva, Jos. Pašek, Fr. Vald, Fr. Laibl, z mladších pak Josef Drnec a Václav Moulis. První film, který se promítal, byla kovbojka „Belgrádo král Gačů“, bylo to 10.6.1929.

► V roce 1930 činily dluhy 191.549,- Kč. Byl založen cyklistický odbor. Zemřel Václav Erlebach, který se zasloužil o rozkvět TJ a celý jeho život pro SOKOL byl velkým přínosem.

Ročně bylo třeba vydělat na úroky 7 – 8 tisíc korun. To byl úkol hostinské komise, biografického odboru, divadelního odboru atd.

► Roku 1932 byla v Hůrkách založena TJ SOKOL, nad níž měl Dobřív patronát, když péče o Skořice připadla Mirošovu.

Téhož roku byl ustaven odbor házené, i když snahy o jeho založení tu byly již dříve. Od počátku si vedl úspěšně. Pracovali zde Jar. Maksa Josef Petr, V. Berdych, V. Šilhánek, Ant. Svoboda, J. Ungr, Jaromír a Lojzík Kalivodovi.

► Roku 1933 byl ve znamení vleklé krize, která oslabila činnost jednoty.

► Rok 1934 začal hokej, ale pro špatnou finanční situaci nemohl být do jednoty přijat. Mladí tedy založili samostatný klub HC Dobřív.

24.6. byl uspořádán výlet do Kornatic. Jelo tam 20 cyklistů a 60 účastníků pochodovalo s hudbou Václava Škardy.

Tato hudba vznikla z bývalé sokolské kapely, kterou založil a řídil E. Pinker.

► R. 1935 přišli do výboru Ant. Kalivoda a Josef Šístek. Jiří Kopecký věnoval žákům vlajku „Tužme se!“

► R. 1936 raněn mrtvicí zemřel starosta Jan Sokol. V jeho funkci se vystřídal Fr. Drnec, který se předtím osvědčil snad ve všech odborech, které jednota měla.

28.10.1936 se promítalo první zvukové kino, hrál se film „Za ranních červánků“ s Karlem Hašlerem v roli Josefa Dobrovského.

► 18.6. 1937 byl uspořádán branný sraz, k němuž nastoupili všichni členové jednoty: 74 mužů, 16 dorostenců, 34 žáků, 24 žen, 22 dorostenek a 27 žákyň, celkem 197 členů.

Bylo uspořádáno cvičení, kde muži cvičili střelbu, hod granáty, ženy obvazování raněných a jejich přenášení a převážení. Členové se seznámili se složkou CPO (Civilní protiletectká obrana).

V září tohoto roku zemřel T.G.Masaryk.

► V roce 1938 se konal X. slet, účast 14 žáků, 15 dorostenců, 8 dorostenek, 41 mužů a 20 žen, celkem 98 členů TJ. Potom přišly neblahé události – mobilizace a po Mnichovu konec všech nadějí. Práce v jednotě však zatím pokračovala. V sále se dodělávaly nové parkety.

► Roku 1939 byl náčelníkem zvolen Václav Šilhánek a náčelnicí Marie Vildmanová. Začala německá okupace, ale Sokol byl ještě trpěn. Jen zábavy a plesy byly zakázány. Výbor jednoty pracoval bez větších změn. V čele stál stále obětavý Fr. Drnec, Fr. Vald, náčelník V. Šilhánek, další náčelnicí Věra Nachtmanová, jednatel Fr. Laibl, dále Jos. Tytl, Ant. Kalivoda, Emil Pinker, Liboslav Šimon.

► Roku 1941 se uskutečnila v Dobřívě návštěva starosty ČOS Dr. Kellera, starosty župy Dr. Horáka, starosty okrsku Jos. Čmolíka.

Krátce potom byl Sokol Němci zastaven a veškerá sokolská činnost ustala.

Házená pokračovala pod HC Dobřív po dobu celé války ve velmi dobré úrovni. Z mladších se setkáváme se jmény Šerý, Varvařovský, Rudolf Vildman, Olda Valdman, V. Kasík, Jos. Švamberg, Mírek Havelka. V 1.A mužstvu hráli Nachtman, Joska, Berdych, Šilhánek, Vild z Hůrek, Josef Petr, Šístek, Pelikán a další.

Z dobrých funkcionářů je třeba jmenovat Václava Vildmana, Jar. Kalivodu, V. Šilhánka, V. Navaru a Jos. Žáka.

Během okupace odcházeli chlapi na nucenou práci do Německa a tak se stále doplňovalo mladšími.

V sokolovně byl ponechán biograf. Jinak byla sokolovna střídavě zabrána pro německou armádu, pro lesní dělníky a znovu uvolněna pro bio.

► V letech 1942 – 43 - během okupace bylo několik členů TJ vězněno v koncentračních táborech.

► Smutná léta přešla a všemu učinil konec rok 1945. z německého koncentráku se vrátili Boh. Laibl, Jos. Šístek a Fr. Špaček. Útrapám podlehl Jos. Vondrášek. V revolučních dnech 1945 položili svoje životy Alois Kalivoda a Jan Kalivoda mladší. Činnost DTJ nebyla obnovena.

► V roce 1946 byla obnovena činnost jednoty po všech stránkách. Začala bohatá činnosti ochotnická, jíž se bohužel nedočkal Ant. Anděl. Režirování se ujali Žofie Nachtmanová a Oldřich Brožík.

Mnoho lidí odešlo do pohraničí, čímž nastal úbytek členů i funkcionářů.

► V r. 1947 pracoval výbor ve složení: Drnec, Vald, Šilhánek, Blažena Škardová, Boh. Laibl, Fr. Laibl, G. Vargová, Josef, Jaromír a Ant. Kalivodové, V. Pliml, Ž. Nachtmanová. Činnost byla zaměřena na nácvik XI. Sletu.

Tohoto roku zemřel stařešina jednoty V. Hanton, který byl celý život věrný naší TJ. Pokračovalo se na opravě poničené sokolovny a byly položeny nové parkety, které byly za války zničeny. TJ pořádala veřejné cvičení s velkým ziskem 24.100 Kč.

► Rok 1948 byl rokem bouřlivých politických událostí. Přesto se XI. Sletu zúčastnila velká delegace ve všech složkách.

Únorové vítězství komunistů nebylo Sokolu příznivé a vyvíjelo na Sokol veliký tlak. Tělovýchovu chtěli předělat podle sovětské šablony a docílili podlomení dobře fungujících jednot. Takzvaný akční výbor KSČ vyloučil 13 členů dobřívského Sokola. Bylo to něco neslýchaného vyloučit za dobrovolnou práci lidí, kteří pracovali zadarmo pro svou radost a pro zlepšení života v obci. Komunisté tenkrát slibovali, že za jednoho vyloučeného přijde 10 jiných lepších. To se samozřejmě nestalo. Když někdo přišel, vydržel několik měsíců a byl pryč. Většina vyloučených se nikdy nevrátila. Vznikla vleklá krize.

Sportovní oddíly a divadelní odbor fungovaly. Novým sokolníkem je stal Jan Vild.

► Rok 1950 byl ve znamení střídání cvičitelů i funkcionářů. Do výboru přišli Ant. Dvořák, Old. Brožík, Fr. Pelikán, Lad. Laibl, Vlast. Stáňa, Žofie Nachtmanová a Zdena Kůlová, provdaná Reindlová.

► V roce 1951 byl do čela jednoty zvolen František Pelikán a TJ SOKOL se stala závodní TJ ŽBC Hrádek s názvem DSO Baník. Z této doby připomínáme dobrou činnost oddílu ledního hokeje. Připomeňme jména členů: K. Vondrášek, J. Jíša, Kasík, J.Drnc, J.Dvořák, M.Havelka, R.Vildman, J.Švamberk., J. Neuwirt, J. Vildman, St. Švamberk, Stáňa, J.Pěnkava. Začalo se s budováním kluziště na Staré a představovalo to mnoho práce.

V tomto roce tragicky zahynul při výkonu vojenské služby Ing. Mirek Havelka. Pro naši jednotu to byla obrovská ztráta, protože on jediný byl rozeným trenérem.

► V roce 1953 se opravovala fasáda sokolovny. Do výboru přišel Eduard Mašek.

► roku 1954 byl založen oddíl košíkové žen. Od svého počátku byl spojen se jmény Miluše Rezková, Švamberková, Straková, Jarka Jedličková, Z. Pourová, M. Hulinská, Vildmanová, Červenková a trenér Zavadil.

V čele jednoty stál Ant. Kalivoda.

► v zimě 1954 – 5 dosáhl oddíl ledního hokeje největšího úspěchu. Stal se vítězem krajského přeboru.

► r.1955 byl rokem I. celostátní spartakiády. Cvičení žen s jedním kuzelem nacvičovala M. Laiblová za účinné pomoci M.Rezkové , která se vedle košíkové zapojila do cvičení. Dále se zúčastnilo družstvo mužů. Prostná nacvičil A. Vaska z Hrádku.

V sokolovně byly znovu vyměněny parkety za velké pomoci brigádníků.

► V roce 1956 byla provedena rekonstrukce osvětlení v celé budově. Tento rok byl předsedou Lád'a Beran. V tomto roce zemřel Ant. Vondrášek, zvaný „starý náčelník“.

Byl to krásný typ prostého člověka, cvičitele, který tělovýchově věnoval všechny síly. Až do pozdního věku byl vedoucím žáků. Byl sokolským tátou celým generacím dobřívských sokolů. Jeho pohřeb byl vypraven z nově opravené sokolovny. K věčnému odpočinku ho v sokolských krojích donesli ke hrobu čtyři bratři Laiblové: František, Bohouš, Lád'a a Josef. To bylo také naposled, kdy v době komunismu byly vidět sokolské kroje.

► V roce 1957 začala vysílat ČS televize. Televizory měly ještě malou obrazovku pro SOKOL byla s potížemi zakoupena jedna z prvních v Dobřívě. Většina sportovně založených členů toužila po sportovních přenosech.

Televize byla umístěna na místě opuštěného loutkového divadla. Protože obrazovka byla malá, byla opatřena zvětšovací čočka. Byla to nádoba z plexiskla s vypouklými stěnami naplněná vodou. Obraz se zvětšil a důležité přenosy se uskutečnily.

► V roce 1958 hokejová sláva předchozích let začínala pomasínat. Osvětlení, které po několik roků natahoval na sloupy St. Frühauf bylo již staré a jeho obnova nákladná. Bylo dohodnuto, že hokej se přestěhuje ze „Staré“ do internátu (dnes hřiště kopané). Zde se nemuselo stříkat, louka se zavodnila z náhonu. Během léta byla opatřena nová světla, zbudovány stožáry, přestěhováno ohrazení. Přípojku z el. sítě zaplatilo učiliště. S potížemi se celá akce dokončila včas. Během léta se uskutečnila velká výprava cvičenců na Slovensko. Rokycany měly patronátní město Trnavu. Zúčastnilo se družstvo mužů, žen, dorostenek a dorostenců, což byli učňové z internátu. Celkem bylo 60 účastníků. Z Trnavy byl uskutečněn výlet na zámek Smolenice.

► 1960 – ve funkci předsedy vystřídal L. Berana Josef Svoboda, který byl současně pokladníkem. Proběhlo i nové uspořádání tělovýchovy. Byl ustaven ČSTV – Československý svaz tělesné výchovy. Naší jednotě byl vrácen název SOKOL, což pro nás bylo velmi důležité. Do čela jednoty byl zvolen Jaromír Varvařovský. Připravovala se okrsková spartakiáda na hřišti u sokolovny. Bylo třeba opravit ohrazení, upravit plochu, vztyčit stožáry, opatřit značky, postavit tribunu s náčelnickým můstkem, udělat ozvučení cvičební plochy, sehnat dostatek pořadatelů atd. Vedle toho probíhal nácvik ve všech složkách na II. celostátní spartakiádu. V květnu se okrsková spartakiáda uskutečnila. Děti předvedly skladbu „Zlatá brána“, ženy skladbu „Rozsévačka“ a výběrovou skladbu s praporcí, muži prostné s krátkou tyčí, rokycanští studenti výběrovou skladbu dorostu „Zapalte ohně na horách“ a celou akci zakončili vojáci

ze Strašic. Všichni organizátoři měli radost, že po 12-ti letech hřiště ožilo tělocvičným ruchem.

V létě na II. CS v Praze byly dorostenky, ženy s „Rozséváčkou“ a s praporci a další ženy cvičily „Rej“. Byla to skladba pro 30 000 žen, docvičována musela být až na Strahově. Vyzněla zcela mimořádně. Ženy v bílých šatech měly každá 6 barevných šátků z tesilu, pomocí nichž tvořily barevné efekty. Skladbu slovem doprovázel Zdeněk Štěpánek, herec ND a zcela po právu to byla nejlepší skladba II. spartakiády. V téže roce se stal předsedou oddílu házené Karel Kalvoda a přivedl mužstvo do II. ligy.

Byla zakoupena teplovzdušná kamna pro vytápění sálu, která se velmi osvědčila.

V obci se připravovalo odbahnění rybníka. Byla to záležitost obce a ŽBC Hrádek. Naše jednotka se podílela tím, že M. Varvařovský a Ed. Mašek provedli vyměření hloubky po celé ploše. Na základě tohoto měření udělal Ing. Cinert výpočet množství bahna a celkový rozpočet akce. Odměna Ing. Cinerta vyplacena z pokladny TJ SOKOL.

► V roce 1962 zemřel bývalý starosta SOKOLA František Drnec. Od mládí v SOKOLE cvičil, pak byl sám cvičitelem. V I. světové válce byl ve výboru zapisovatele, pracoval i v jiných funkcích a při divadelních představeních byl nedostižným nápovědou. Promítal kino. Od roku 1936 byl starostou a přečkal i válečná léta. Po válce byl opět starostou a v pozdním věku revizorem účtů. Byl člověkem osobitého humoru, který nikoho nezarmoutil. Zemřel ve věku 75 let. V roce 1962 pracoval výbor ve složení: M. Varvařovský předseda, Ed. Mašek jednatel, ZRTV Fr. Zavadil, L. Vondrášek vedoucí sportů, Karel Kalvoda odd. turistiky, Jan Vild zdravotník, Z. Reindlová vedoucí žen, Pavla Palková výběrčí příspěvků, Jiří Monhart hospodář, J. Svoboda vedoucí sachů, J. Reindl, Ant. Kalivoda, J. Jíša a V. Kovařík revizoři.

ZTV uspořádala výlet dětí na Melmatěj se závodivými hrami. 11.8.1962 proběhl karneval v parku před sokolovnou.

► V roce 1963 přišli do výboru Václav Svoboda a Fr. Špaček a St. Jizbová do funkce hospodářky. První snahy získat projekt na celkovou rekonstrukci sokolovny slíbil projektant Ing. Todt. Slíbil, že práci provede v letních měsících, bohužel se z Dobřiva odstěhoval a úkol nesplnil.

V srpnu byla akademie ve spolupráci se Stadionem mládeže Praha. Olga Kuchyňková tam byla trenérkou umělecké gymnastiky a mezi děvčaty vzbudila zájem o tento sport.

► V roce 1964 se konal nábor na III. CS. Prostná mužů nacvičovali Fr. Zavadil a M. Varvařovský, skladbu žen „pohybem ke kráse“ M. Rezková a skladbu žen pro masové vystoupení Z. Reindlová.

► Rok 1965 byl rokem významných výročí: 20 let od konce války a 75 let od založení naší jednoty.

V červnu odjelo do Prahy na III. CS 25 žen a 10 mužů. Také se uskutečnil zájezd na Slovensko. 28.10.1965 byla uspořádána oslava 75. let výročí založení naší TJ. Jednota byla zkonsolidována zásluhou práce M. Varvařovského, který 5 let pracoval jako předseda a cvičitel mládeže, připravoval spartakiády a účinně pomáhal v divadelním sboru. Na této schůzi jsme se s ním rozloučili, protože se oženil a odstěhoval se do Mirošova. Velký úspěch byl v tom, že přišli někteří starší členové, kteří dříve v jednotě pracovali. Zahrála Škardova kapela a kolo zahájila Božena Kraftová (Hrdinová) s Bohoušem Laiblem; oba bývalí náčelníci. Přišla velká skupina čtyřicetiletých bývalých sportovců. Pěkná pohoda naznačila, že mnohé křivdy jsou minulostí a snad přicházejí lepší časy.

Roku 1965 se stal předsedou opět Ant. Kalivoda. Na hřišti házené začala stavba kabiny. V čele hokeje byl Jan Vondrášek. Z vojny se vrátil B. Laibl a začal cvičit žáky.

► R. 1967 byla započata projektovou přípravou rekonstrukce sokolovny. První projekt připravil Jiří Monhart, rozpočet činil 135 tis. Kč.

► R. 1968 byl rokem, kdy se věřilo, že socialismus může dostat lidskou tvář. Byl obnoven JUNÁK. Ozvali se rokycanští sokolové se snahou znovu obnovit župu Rokycanovu. Ujistili jsme je, že naše jednota je tradičně jednotou sokolskou a jak to poměry dovolí, do župy vstoupíme.

Situace nám však ukázala, že komunistický režim je pouze diktátorský, ve své podstatě pro slušné lidi nepřijatelný a nereformovatelný. Srpen s okupací sovětských vojsk nás znovu uvrhl do starých kolejí a přišla doba tzv. „normalizace“.

Projekt sokolovny byl doplněn o zavedení ústředního topení. V tomto roce také skončilo učiliště pracovních záloh a s nimi odešli i Fr. Zavadil a Jos. Svoboda.

► R. 1969 přišla velká voda a strhla jez a náhon, který šel nad bývalým kluzištem, zůstal bez vody.

Náčelníkem se stal Jos. Laibl. Václav Svoboda sestavil nový oddíl kopané a mokrou louku pod náhonem začali přeměňovat na hřiště. Předsedou byl stále Ant. Kalivoda. Ten jednal s katastrálním úřadem. Žádal připsání pozemku do trvalého užívání pro TJ SOKOL Dobřív. Bylo mu vyhověno. Příznivci kopané začali velikou rychlostí hřiště budovat. Bylo přivezeno 37 aut škváry, dovoz zaplatilo ještě učiliště, které v Dobřívě končilo.

Ustanovující schůze nového oddílu proběhla 4.10.1969. Předsedou byl zvolen Václav Poncar, zástupcem Josef Svoboda, jednatelem Jan Reindl, pokladníkem V. Strnad, hospodářem V. Strnad (zvaný „Vostříž“), zástupcem výboru SOKOLA Václav Svoboda.

► R. 1970 oblastní komise ČSTV sdělila, že pro naši obec je počítáno s 205 tis. Kč. Zařadit rekonstrukci sokolovny do akce „Z“ se nám nepodařilo. Sokol neodpovídal ideově názorům komunistů.

Byla zakoupena míchačka, upraveno staveniště a zorganizovaná brigáda na porážení dřeva ve stáním lese.

Zpět do rodné obce se vrátil Jar. Hrubý, který v mládí byl hráčem házené. V MNV byl zvolen předsedou stavební komise a prosadil do akce „Z“ osvětlení kluziště na hřišti házené, kde se dokončovala stavba kabin.

23. srpna bylo hřiště kopané slavnostně otevřeno. Přítomen byl i slavný brankář národního mužstva ČSR František Plánička. Nově sestavené mužstvo hrálo proti Rakové 5:4.

Ve výboru TJ nastala změna předsedů. Do čela se dostal mladý Jaroslav Vondrášek a Ant. Kalivoda byl pověřen sháněním stavebního materiálu. Vedoucím stavby rekonstrukce sokolovny se stal Josef Laibl.

► R. 1971. Před budovou byl vystavěn stavební výtah, vybagrován velký septik a postupně zašalován a zabetonován. Stavební dozor prováděl Máša z Rokycan. Projekt koridoru na jižní straně budovy pro nás udělal p. Kocourek z OSP, projekt na ústřední topení Ing. Hanuš Audes. V květnu byly dokončeny zdi přístavby nového bytu pro sokolníka a na nich zdvižen krov. Josef Laibl obstarával zedníky a vyplácel je přes drobné provozovny MNV. Pomocné práce vykonávali dobrovolně členové jednoty v nekonečných brigádách. Přestože celou akci provázela trvalý nedostatek materiálu (což bylo za komunismu běžné), stavba pokračovala a provoz sokolovny se nepřerušil. Vždy se našlo řešení, jak rozestavěná místa oddělit a zakrýt.

Celý výbor pod vedením Jar. Vondráška projevil velkou pracovitost, houževnatost a odpovědnost. Akcí bylo rozpracováno příliš mnoho. Při pohledu zpět vidíme, že bylo velkým štěstím, že nedošlo k žádným mimořádným událostem a vše se vyřešilo.

► R.1972 bylo instalováno ústřední topení. Na jižní straně budovy byl budován koridor po celé délce jižní stěny pro zvýšení míst pro stoly.

V horním patře jsme rozhodli vybudovat pokoje pro turisty. Měli jsme štěstí v tom, že na okrese byl ustanoven útvar pro zvýšení turistického ruchu. Hlavní úkol byl zvýšit lůžkovou kapacitu. Naše akce se jim líbila, proto jsme získali finanční prostředky a ubytovnu postavili.

► R. 1973 byla otevřena nově vybudovaná ubytovna i se sociálním zařízením 15.7.1973.

► R. 1974 byl získán litinový kostel na koks. Vedle přístavku kotelny byly vybudovány sprchy.

► R. 1975 byl opět rokem spartakiády. Opět byla vysoká účast mužů i žen.

K dokončení stavby zbývalo nahodit celou budovu. OSP to slíbil, ale nesplnil (nedostal pokyn od ONV). Nezbylo, než pracovat dosavadním způsobem. Bylo postaveno čtyřpatrové lešení, znovu shánět zedníky a dělat a dělat. Všichni již byli unaveni, ale konečně věc dokončili. Všichni měli nesmírnou radost, že tak velká akce je konečně hotová.

V opravené sokolovně proběhla oslava 650 let založení naší obce.

8.7. 1975 zemřel Bohumil Laibl , bývalý náčelník. Do nového bytu se nastěhovali noví sokolníci Josef a Stáňa Laiblovi a přijali i vedení ubytovny.

Pro odvoz sportovců na utkání byl zakoupen mikrobus Nisa.

Během roku 1975 byly budovány následné akce:

- 1.pokračování v přístavbě sprch
2. vybetonování prostoru před kotelnou
3. kanalizace před sokolovnou
4. omítka kabin na hřišti házené
5. omítka celé budovy sokolovny
6. postavena tribuna na hřišti kopané
7. postaveny ochranné sítě na hřišti házené

► R. 1976 Výbor pracoval v tomto složení: Jar. Vondrášek předseda, Václav Svoboda místopředseda, Ed. Mašek jednatel, Jos. Laibl správce materiálu, Jos. Drnec pokladník, Ant. Kalivoda matrikář, Mir. Veverka, Lad. Laibl, M. Krauzová členové výboru, Boh. Laibl ZRTV, M. Rezková a M. Beránek ved. Odboru házené, J. Jíša aj. Kadlec revizní komise.

Oddíl kopané uspořádal zájezd do Jirkova, odkud po r. 1945 přišlo hodně lidí do Dobříva. V ubytovně bylo uskutečněno velké soustředění juniorů nár. házené. Na ukončení byl zápas Čechy – Morava.

► R. 1977 zemřel Fr. Laibl, v minulosti úspěšný jednatel, ochotník a jedno období i starosta. Na konci roku ukončil své předsednictví Jar. Vondrášek, který začal stavět rodinný dům. Vystřídal ho Miroslav Beránek st.

► R. 1978 začala účinkovat Country skupina „Padrt’áci“. Účinkuje pod naší TJ. Umožnili jsme jim zkoušet v sokolovně a zapůjčili rozhlasovou aparaturu. Společenská místnost ubytovny byla vybavena televizí.

► R. 1979 byl připraven projekt pro novou samostatnou budovu turistické ubytovny. Projektantem byl Ing. Audes.

► R. 1980 byl opět spartakiádním rokem. Z naší jednoty se zúčastnilo 9 mužů, 8 žen a 4 žáci.

Do sokolovny bylo získáno 200 židlí od MNV. Do výboru přišel Luboš Paldman, učitel tělocviku ve škole ve Strašicích, bytem v Dobřívě.

1. 11. 1980 bylo slavnostní výročí 90 let založení jednoty. Slavnost se velmi vydařila, z nejstarších se zúčastnil Otta Pelikán z Rokycan a Božena Kraftová – Hrdinová. Do výboru přišli noví členové: Ing. Milan Kozlík a J. Monhart.

► R. 1981 se změnil poměr MNV k tělocvičné jednotě. Předsedou MNV se stal Jiří Jíša a předsedou stavební komise MNV Josef Laibl, který velmi úspěšně řídil stavbu nové prodejny.

Nová ubytovna SOKOLA se dostala do akce „Z“ a tím nabyla konkrétní rozměry. Rozpočet činil 1,079.000 Kč, což bylo přislíbeno. Pozemek bylo nutno postoupit MNV a bylo přislíbeno, že po dohotovení ubytovny bude předáno TJ. Mistrem na stavbě byl určen Jos. Drnec, člen výboru TJ a vedoucím akce J. Monhart.

► R. 1982 zemřel v Mirošově Jaromír Varvařovský, náš bývalý předseda, který pro jednotu odvedl hodně práce a mnoho dokázal.

Brzy zjara se počalo připravovat staveniště pro ubytovnu pod sokolovnou. Od MNV bylo zakoupeno auto V3S. Bylo využíváno pro stavbu ubytovny i pro občany. Do konce roku byla stavba hotova v hrubém zdivu a zastřešena.

Jos. Laibl si dostavěl rodinný domek. Odstěhovali se ze sokolovny a na jejich místo přišel Milan Tischler s manželkou Irenou.

► R. 1983 byla dokončena a zkolaudována budova ubytovny a 23.6. slavnostně otevřena a předána do vlastnictví TJ. V tomto roce byl také zakoupen náš první autobus, řidičem se stal Láďa Martan. Předseda TJ Beránek navázal dobré styky s vedoucím celní správy Skálou z Děčína. Celní škola byla v této době v sousedství fotbalového hřiště.

► R. 1984 se v sokolovně konala vzpomínková schůzka 50. let trvání oddílu ledního hokeje.

► R. 1985 byla opět spartakiáda v Praze. Z naší TJ cvičilo 12 žen, 8 mužů a 6 žáků. Společně se strašickou školou byly vypraveny 2 autobusy diváků. Nejvíce se všem líbila skladba děvčat „Poupata“.

Fotbalový oddíl začal zatravňovat hrací plochu.

V červenci byl uspořádán čtyřdenní zájezd do Děčína, Hřenska, Nového Boru a Kamenického Šenova. V rámci tohoto zájezdu nám celníci umožnili plavbu lodí po Labi do Königsfeldu v NDR. Krásná byla výstava skla v Novém Boru a výstava lustrů v Kamenickém Šenově.

Z Hřenska jsme se podívali i na Pravčickou bránu. Zájezdu se zúčastnilo 86 lidí (dva autobusy), většinou členů naší TJ. Byla to odměna za dlouhé budování. Z hrádeckých železáren bylo koupeno starší auto ŠKODA 1203.

► R. 1986 na fotbalovém hřišti, již zatravněném bylo vybudováno zavlažování. Celní škola platila každoročně 5000,-Kč jako sponzorský dar.

► R. 1987 byly nahrazeny tašky na střeše sokolovny alukrytem. Obsazení ubytovny bylo docíleno hlavně pobytem školy v přírodě. 10.10. byl naším autobusem uskutečněn zájezd Podmokly, Skryje, Skryjská jezírka, Týřov, Křivoklát.

► R. 1988 bylo přislíbeno konání okrskové spartakiády na fotbalovém hřišti v Dobřívě. Začalo se s úpravou stráně nad hřištěm malým bagrem drobných provozoven.

► R. 1989 připravili důchodci v době jarních prázdnin dětem program na celý týden.

Do výboru přišel Jiří Ondřejíček. Fotbalové hřiště bylo nově ohrazeno, spolupracovala tzv. skupina „Dědkostav“, hrazeno z prostředků na spartakiádu.

Zemřel Josef Drnec, který se účastnil stavby nové ubytovny a několik let pro TJ obětavě pracoval.

V listopadu přišla veliká událost – Sametová revoluce a dožili jsme se dobrovolného předání moci KSČ do rukou demokratických zástupců.

Záhy byla obnovena ČOS – Česká obec sokolská, do níž jsme se i my v Dobřívě hned přihlásili.

V obci bylo ustaveno Občanské fórum, v jehož čele byli členové SOKOLA Ing. Milan Kozlík, Ed. Mašek a Rud. Vildman.

K 31.12.1989 měla Jednota 207 členů a 5 oddílů. Práce na úpravě fotbalového hřiště pokročily a s ČSTV bylo dohodnuto, že spartakiáda v Dobřívě bude již proto, že pro jednotu je to rok 90. trvání.

► R. 1990. V červnu se konaly okresní tělovýchovné slavnosti a bylo to poslední veřejné cvičení ČSTV, které se v našem okrese uskutečnilo. Jako náčelník tu již fungoval Luboš Paldrman. Byly provedeny tyto skladby: nejmenší děti, rodiče a děti, mladší žáci, mladší žákyně, starší žáci, ženy a dorostenky, starší žákyně a ženy. Na závěr řekl Ed. Mašek, že příští akce budou již sokolské slety, které budou končit v Praze na Strahově.

Cvičilo 1 100 účastníků a přišlo 2 500 diváků. Bylo vybráno 19 525 Kč. Cvičenci se stravovali v nově otevřené restauraci Hamrovce.

Všechny sportovní akce byly zaměřeny k výročí 100 let SOKOLA. V září se konal Den kola s výstavou jízdních kol ze sbírky Frant. Babického.

Nové uspořádání dávalo šance na vrácení pozemku hřiště kopané. Hlavní oslava proběhla 27.10.1990. S hosty jsme dopoledne navštívili autobusem jednotlivá hřiště a pak jsme položili věnce na hroby zemřelých sokolů. Odpoledne setkání pokračovalo prohlídkou výstavy, promítáním diapozitivů a slavnostní schůzí s projevem o staleté činnosti. Účastnili se i příslušníci rokycanských sokolů a četní hosté a rodáci.

Miroslav Beránek vydržel ve funkci jednoty dlouhých 13 roků. V prvních volbách po sametové revoluci byl zvolen prvním starostou obce. Kandidoval za Občanské forum. Ve funkci starosty TJ SOKOL ho vystřídal Luboš Paldrman, místostarostou byl Václav Svoboda, jednatelem Ed. Mašek, pokladní Z. Rendlová, členové Boh. Laibl, Jar. Vondrášek, Josef Babický, Fr. Vágner, J. Pešek. Revizní komise: Jos. Laibl a Ing. Kozlík. Jednota měla 134 mužů, 49 žen, 9 dorostenek, 19 žaček a žáků.

Hřiště házené na pozemku Staré hospody bylo budované jako kluziště. Při akci „Z“ r. 1971 bylo provedeno osvětlení kluziště. Pozemek byl převeden s hřištěm i budovou kabin na TJ.

Horší situace nastala s hřištěm fotbalu, kde stavební povolení ani kolaudační rozhodnutí nebylo. Budovalo se velikou rychlostí a vedoucí oddílu věřili, že když je pozemek katastru připsán na TJ, je vše v pořádku.

Právník, který zastupoval dědice Kodeta toho využil a hned na TJ podal trestní oznámení pro používání cizí věci. Vyvolal jednání mezi dědicem, jednotou, oddílem kopané a starostou obce. Tam navrhl, že oznámení stáhne, když mu pozemky dáme a on dovolí je používat 99 let. Nikdo nám tehdy nebyl schopen poradit, župa teprve vznikala a neporadili ani právníci ČSTV. Na podmínku jsme přistoupili a tak máme zatím hřiště v držení 20 let. Velmi brzy jsme viděli, že to byla chyba. Stačilo jít k soudu a požádat, aby mu za sporné pozemky nabídli jiné.

► R. 1991 došlo k hlasování, zda jednotka bude sokolskou nebo zůstane u ČSTV. Ze 65 členů bylo 57 pro SOKOL, 6 pro ČSTV a 2 hlasy byly neplatné.

► R. 1992 TJ řešila problém nových stolů. Stoly svařila firma Šaman, stolů bylo 12 ks dlouhých 2 m.

Předání majetku od ČSTV, kde se jednalo o tradiční majetek Sokola, činilo potíže a jednání se protahovalo. Ing. Jan Reindl udělal návrh na úpravu hřiště u sokolovny. Od JZD Příkosice byl odkoupen autobus.

V září župa uspořádala zájezd do Alp v Rakousku do Etzu, kde zahynul zakladatel Sokola Dr. Miroslav Tyrš. Z naší jednoty se zúčastnili Ed. Mašek, Věra Mašková, Zdena Reindlová a Miluška Vildmanová. V městě Etzu je pamětní síň, kde jsou fotografie českých i zahraničních sokolů a památky na M. Tyrše. Byli jsme i na místě, kde se v řece M. Tyrš utopil. Zájezd byl velmi krásný a zanechal v nás mnoho zážitků.

► R. 1993 Po Zdeně Reindlové převzala funkci hospodářky Dagmar Šimková, aby se Z. Reindlová mohla věnovat nácviku na pražský slet.

Nacvičovala skladbu „Karneval“ spolu se Stáňou Laiblovou. Kužele pro vyspělé nacvičila Monika Koudelková, skladbu mužů Boh. Laibl a skladbu žákyň rovněž Z. Reindlová.

Z Prahy přišla smutná zpráva, že zemřel MUDr. Jan Neuwirth ve věku 66 let. V mládí byl dobřívským hokejistou. Byl výborným hráčem a vynikajícím kamarádem celé generace dobříváků. Na jeho kremaci jela velká delegace sportovců.

► R. 1994 byl rokem prvního sletu po osvobození, ale celkem to byl XII. Sokolský sjezd. Župní slet se konal v Komárově. Na posledním sletu v r. 1948 cvičilo 585 000 cvičenců, nyní jen 23 000. Tento poměr ukazuje, jak jsou podmínky daleko těžší. Ale radost cvičících i diváků byla stejně veliká jako v minulosti. Z naší TJ prošlo branou borců 41 cvičenců.

► R. 1995 byly v plesové sezóně pořádány ŠIBŘINKY s názvem „cirkus bude“. V roli ředitele cirkusu vystoupil Luboš Paldman, Boh. Laibl byl krotitelem a Ed. Mašek vyvolávačem. Družstvo žen se změnilo v tygřice. Hrála hudba TAXIS z Rokycan. Všichni se výborně bavili.

V červnu zemřel Josef Laibl starší, nejmladší ze šesti sourozenců Laiblových, kteří všichni prošli Sokolem.

► R. 1996 proběhly všechny obvyklé sportovní i společenské akce. V létě byla v ubytovně skupina amerických „Laibků“, příbuzných Laibků dobřívských.

Po D. Šimkové převzala účetnictví jednoty Veronika Drncová.

► V r. 1997 pracoval výbor ve stejném složení. Byl to rok dvou smutných zpráv. Zemřel Rudolf Vildman starší. V jednotě cvičil už jako žák a byl prvním praporečnickem žakovské vlajky. Od mládí hrál házenou a hokej. Ten hrál i na Slovensku, kde byl za války nasazen.

Dále zemřel Luboš Vondrášek. Pocházel z rodiny náčelníka Vondráška. Jeho otec zahynul za války v nacistickém koncentráku. Hrál házenou a hokej a byl jednatelem oddílu házené i hokeje po dlouhá léta.

► R.1998 byl zakoupen starší autobus od ČSAD za 56 000, s daní 62 tisíc. Předcházející autobusy byly již předtím odepsány. V létě se zúčastnilo družstvo našich žen sokolské slavnosti v Kroměříži pod vedením Zdeny Reindlové.

► V r. 1999 se finanční situace zhoršila tím, že v ŽBC Hrádku končily brigády. Brigádníci z Hrádku bydleli v naší ubytovně. Nezaplátili ale všichni. Bylo podáno několik žalob. A. Filip z Kladrub dluží 37 000 Kč, ale bohužel se nic nevysoudilo.

► R. 2000 byl rokem XIII. Sokolského sletu. Župní slet byl opět v Komárově. Do Prahy odjelo 7 mužů a 25 žen. Skladbu mužů nacvičil B. Laibl a M. Beránek ml., skladbu žen Zdena Reindlová, praporce žen Monika Koudelková a aerobic Alena Monhartová. Slet se konal na menším stadionu na Strahově.

► R. 2001 měla jednota 95 mužů, 67 žen, 6 dorostenců, 14 žáků, 19 žaček, celkem tedy 201 členů. Házená měla družstva mužů A a B, družstvo žáků a 2 družstva děvčat. Kopaná měla družstvo mužů, dorostenců a seniorů. Stolní tenis měl družstva A a B, celkem 9 družstev hraje mistrovské soutěže.

Václav Svoboda dostal vysoké vyznamenání fotbalového svazu medaili Dr. Jíry „Za dlouhodobou práci pro sportovní oddíl kopané“. Václav si vyznamenání Skutečně za svoji obětavou práci zasloužil.

V tomto roce byla uzavřena celní škola. Byli to naši dobří sousedé. Při ukončení darovali jednotě zbytek koksu a různá zařízení.

Manželé Hrádkovi ze Strašic založili skupinu Country tanců a požádali, aby oddíl fungoval pod naší jednotou. Byli přijati a od svého začátku dobře jednotu reprezentují.

Byl připraven projekt na plynofikaci sokolovny. O finanční příspěvek bylo požádáno na ČOS, celkový náklad je 656 tis. korun.

► 12.1.2002 odjel náš autobus s účastníky župního lyžařského soustředění na Horskou Kvildu. Od nás jelo 6 účastníků.

V lednu také zemřel Jiří Šístek, od mládí spojen s dobřívským Sokolem, hrál házenou, později byl rozhodčím a byl významným ochotníkem.

Rok 2002 byl také rokem uskutečnění plynofikace sokolovny. Akci provedla místní firma BORASETI. Funkce dozoru konal Josef Laibl. Naším autobusem byl uskutečněn zájezd na sokolský slet do Liberce. Z naší TJ odjelo 27 cvičících a autobus byl doplněn cvičenci z Mirošova.

12.8. byla v Dobřívě velká povodeň. Hřiště kopané i házené byly krátkodobě zatopeny, ale ke škodám nedošlo.

V září 2002 se začalo v sokolovně topit plynem.

► R.2003 obě družstva žáků i žákyň házené postoupila do turnaje sokolských družstev do Lázní Bělohrad. Tentokrát tam jeli i naši muži.

Výbor jednal o možnosti získat grand na vybudování víceúčelového hřiště u sokolovny a podal si žádost.

Pro nesrovnalosti v účtech byl rozváznán pracovní poměr s Marií Lopatovou, vedoucí ubytovny.

1.8. zemřel na zákeřnou nemoc Petr Laibl, syn Josefa a Stáni Laiblové ve věku 27 let. Od mládí cvičil a hrál házenou, později, když byl nemocný, byl trenérem házené.

Po M. Lopatové nastoupili na místo vedoucí ubytovny manželé Markovi. Na konci roku byl hotov projekt víceúčelového hřiště.

► R. 2004 – Na budějovický slet jelo největší množství našich žen. Na víceúčelové hřiště nám byl přiznán grand 1,5 mil. Kč. Akce se iniciativně ujal Josef Laibl, který ve prospěch hřiště uspořádal sbírku.

Sbírka mezi členy a místními živnostníky vynesla 200 000 Kč a stejný obnos slíbila ČOS. Pomocí OÚ bylo z kraje přislíbeno 500 000 Kč. Vybraná firma STRABAK zahájila zemní práce. Z hřiště byl odvezen přebytečný materiál, který se uplatnil při budování cyklostezky. Protože grand 1,5 mil. Přišel až ke konci roku, byli jsme dodavatelům několik měsíců dlužní. Ale vše se do konce roku dohonilo a zlínská firma položila povrch – „umělou trávu“. Byly postaveny stožáry na ohrazení sítěmi za 150 tis. Kč. Na konci roku bylo získáno povolení k předčasnému užívání.

► R. 2005 V lednu zemřel Josef Švamberk, významný sportovec, hráč házené a hokeje.

Pro dokončení VÚ hřiště zbývalo vybudovat odrazové stěny ohrazení objektu, ozelenění a dokončení všech nedodělků. To představovalo sumu 1,5 mil. Kč. Kraj odmítl naši žádost na další grand. Na ministerstvo školství a tělovýchovy byla podána žádost a grand nám byl přiznán. Opět následovalo jednání s ministerstvem, ČOS, župou, krajem a všemi možnými úřady a dodavateli materiálu. Jos. Laiblovi se vše podařilo a hřiště bylo dokončeno.

Během roku zemřel po dlouhé nemoci Václav Svoboda. Ve výboru pracoval nepřetržitě 40 let. Byl hnacím motorem oddílu kopané a zvláště jako důchodce mu věnoval všechn čas a sílu. Za jeho práci mu patří čest a dík.

28.10.2005 bylo VÚ hřiště slavnostně otevřeno za účasti hostů, dodavatelů, budovatelů jednoty a župy. V sokolovně byla uspořádána výstava fotografií a dokumentů. Dobrá věc se po velkých útrapách podařila a radost z úspěchu byla vidět na všech tvářích.

24.8.2005 proběhla na hřišti kopané akce „Media cup“, byl to turnaj v kopané plzeňských a pražských novinářů a televizních pracovníků. Pohár věnoval OÚ Dobřív. Zvítězilo družstvo TV NOVA, v němž byly i známé tváře a bývalí slavní fotbalisté Veselý, Skuhravý, Hašek a herci Roman Skamene

a Jiří Srstka. Úspěšně moderoval náš Jirka Ondřejíček s maličkým hercem Krytinářem. Účinkovala naše skupina country tanců, hasiči, policisté, seskok padáků parašutistů, předání vítězného poháru krajským hejtmanem MUDr. Zimmermanem. Večer byl zakončen ohňostrojem. O tuto úspěšnou akci se velmi zasloužil O. Peterek, redaktor, náš spoluobčan. Výtěžek byl věnován na VÚ hřiště.

► R.2006 byl opět rokem sletovým. V jarních měsících proběhla dlouhodobá revize VÚ hřiště. TJ má 263 členů, z toho 83 mužů, 81 žen, 13 dorostenců, 14 dorostenek, 29 žáků a 16 zákyň.

1.května se konal na novém ÚV hřišti sletový turnaj dorostenek. Zvítězilo družstvo Sokola Krčín, druhé Týmákov, třetí Dobřív.

Během května se potok opět rozvodnil a hřiště házené a fotbalu byla zatopena. Ke škodám nedošlo.

5. května ve věku 94 let zemřel Ladislav Laibl, nejstarší člen naší TJ. Na místním hřbitově se s ním rozloučil Ed. Mašek.

V tomto roce se dožili osmdesátky Zdena Reindlová a Eduard Mašek. Ani vysoký věk nebrání jubilantům v TJ stále pomáhat.

Župní slet se konal tentokrát v Rokycanech. Na slet do Prahy jelo 27 cvičenců.

V den výročí úmrtí Václava Svobody proběhlo na hřišti odhalení desky a přejmenování hřiště na „Areál Václava Svobody“. Turnaj házené se tento rok hrál jako „Memoriál Petra Laibla“. A zvítězil SOKOL Dobřív.

► R. 2007 - V hlavní budově sokolovny bylo třeba zrekonstruovat pánské WC. OÚ tuto akci podpořil a poskytl 100 tis. Kč.

Osmdesátky se letos dožil Jiří Jíša. Byl vynikajícím brankářem a hokejovým obráncem. Celý jeho život byl propojen s dobřívským sportem.

V osmdesátých letech byl předseda MNV a naši TJ pomohl k budově nové ubytovny v akci „Z“.

Na valné hromadě byli zvoleni:

Luboš Paldrman starosta, Josef Laibl místostarosta, Josef Babický ml. jednatel, Miroslav Beránek ml. náčelník, Monika Koudelková náčelnice, Boh. Laibl vzdělavatel, P. Beránková evidence členů, J. Vondrášek, J. Jíša a M. Beránek st. revizní komise, Ed. Mašek zapisovatel a kronikář, zástupci oddílů – všestrannost Jana Babická, kopaná Jiří Ondřejíček a Jan Haden, házená Jar. Pešek a M. Tischler, stolní tenis J. Babický, country tance P. Hrádková.

13.8. zemřel Jan Cipra, významný malíř naší obce. V oddíle házené pracoval delší dobu jako trenér zákyň a dorostenek.

Po delším čase přišel úspěch v házené. Starší žáci postoupili do Českého poháru a umístili se na 3. místě. Velký podíl na tomto úspěchu má Boh. Laibl. V úspěšném družstvu hráli: J.Šiša, F. Koudelka, D. Kléma, M. Švejda, Pinker, Klír, Monhart, Šlechta, Vild a P. Linhart. Trenéři Soukup a Jiří Šťastný.

Nejdůležitější akce v roce 2007:

1. Novoroční pochod, účast 15
2. Ples házenkářů, 150 hostů
3. ples hasičů – oddíl TJ
4. Turnaj žáků kopané v Rokycanech
5. Skupina lyžařů – pobyt v Krušných Horách, účast 8
6. Podnikatelský ples
7. Maškarní ples – oddíl sokolské všestrannosti
8. Country bál
9. Župní závody v plavání – účast 15
10. Velikonoční turnaj stolního tenisu pro neregistrované
11. Valná hromada
12. Župní zálesácký závod dětí – 6 členů

13. Župní závod dětí ve šplhu – 3+1
14. Sestavení družstva tenisu a první zápas
15. Turnaj v nohejbale na VÚ hřišti – 13 dvojic
16. Den dětí na fotbalovém hřišti: SOKOL, škola, školka, hasiči
17. Český pohár žáků v nár. házené Praha – 3 místo
18. Turnaj tenisu na VÚ hřišti – 26 hráčů
19. Memoriál Petra Laibla v národní házené, 6 družstev, vítěz Dobřív
20. 26. ročník Rokycanském na kole, 180 cyklistů
21. Media Cup, hřiště fotbalové, účast celebrit, herců, sportovců. Ohňostroj
22. Posvícenská zábava
23. Turnaj dvojic tenisu na VÚ hřišti, 8 dvojic, vítěz Babický - Hemerka
24. Turnaj žáků kopané, ČOS Praha
25. Závod župy v plavání - 12 účastníků
26. Country bál
27. Vánoční turnaj neregistrovaných – stolní tenis

► R. 2008 pro získání prostředků na údržbu a modernizaci objektů z peněz EU je třeba mít projekt. Projektanti Ing. Vachudy vyprojektovali úpravu sklepních místností s možností podávat v ubytovně přivezené obědy a připravit snídaně. Dále vyměnit okna, alespoň některé pokoje vybavit sprchovými kouty a WC. V oddíle Country tanců došlo ke změnám. Odešli manželé Hrádkovi do Prahy a skupinu povede Svát'a Vaniš a bude členem výboru. V oddílu všestrannosti začal zjara nácvik mužů a žen na slet v Liberci.

1. září odešla rodina J. Marka a bylo třeba hledat nového zájemce pro správce. Zájem byl velmi malý.

Zemřel generálmajor Zdeněk Huml, syn bývalého správce sokolovny. Bydlel zde i cvičil na X. sletu. Prodělal školu leteckých specialistů a voj. Akademii.

Jako poručík byl poslán do SSSR na vysokou vojenskou školu. Vrátil se jako vyšší důstojník a stal se velitelem letiště v Hradci Králové. V roce 1968 viděl správně sovětskou invazi jako okupaci a postavil se proti ní. Byl z armády propuštěn a pracoval jako přístrojový technik na lékařské fakultě v Hradci Králové. Naši TJ navštívil při 100.výročí. V r.1990 zemřel ve stejný den se svojí manželkou.

Obsazení funkce sokolníka J. Kopencem se neosvědčila a po uplynutí lhůty byl propuštěn.

► R. 2009 na místo jednatele Josefa Babického ml., který funkci složil, převzal tuto důležitou funkci Jiří Ondřejíček, který již skvěle nahradil V. Svobodu v oddíle kopané. První větší akcí, kterou uskutečnil, byla výměna nábytku v ubytovně. V Plzni bylo několik turistických ubytoven v konkurzu a nábytek byl levně zakoupen.

27.5.2009 zemřel Václav Šilhánek ve věku 96 let. Býval náčelníkem, hráčem házené, funkcionářem župního dorostu. V obřadní síni v Holoubkově se s ním rozloučil Ed. Mašek.

Slet v Liberci - Z naší jednoty odjelo 18 žen pod vedením náčelnice Moniky Koudelkové, předvedly skladbu „To všechno přines čas“, 3 muži cvičili skladbu pro muže „Chlapáci“ a 3 cvičenci se zapojili do skladby věrné gardy „Ta naše písnička česká“. Slet pod Ještědem se velmi vydařil, bylo nádherné počasí za velké účasti cvičících i diváků.

Jiří Ondřejíček byl zvolen jednatelem naší jednoty, svoji funkci bere velmi vážně a má mnoho zajímavých nápadů.

V září proběhla oslava 90 let házené. Uspořádány byly zápasy generací, slavnostní schůze s výstavou.

Oddíl kopané slavil čtyřicáté narozeniny. Konalo se slavnostní odpoledne. V zápasech předvedli své fotbalové umění děti z přípravky, žáci, dorostenci i muži.

TJ SOKOL Dobřív pořídila nový sokolský prapor.

V září byly položeny do sálu sokolovny nové parkety, akce pokračovala výměnou oken.

Rok 2010 je jubilejním rokem pro naši TJ - dožívá se 120-ti let.

V dubnu 2010 se uskutečnila valná hromada naší Tělocvičné jednoty, na níž byly stanoveny další cíle:

VÝHLED DO BUDOUCNOSTI:

1. Budeme se snažit naplnit naše hřiště i tělocvičnu hlavně mládeží.
2. Uděláme nábor členů mezi lidmi, kteří se do Dobříva přistěhovali.
3. Budeme udržovat sokolovnu a všechna sportoviště na patřičné úrovni.
4. Zlepšíme spolupráci s OÚ, župou, redakcí místního tisku, ČOS
5. Po vrácení obecních lesů budeme usilovat o přeměnu lesa „Fialka“, který je v bezprostřední blízkosti sokolovny, na lesopark.
6. Pokusíme se působit na mladé sportovce, aby převzali část zodpovědnosti.
7. Pokusíme se napravit majetkoprávní vztah fotbalového hřiště s TJ.